

محسن هاشمی:

وعده دولت برای ۳ برابر کردن ظرفیت حمل و نقل کشور، خیالات است

محسن هاشمی گفت: گزارش‌ها و وعده‌هایی که بعضی از مدیران اجرایی کشور به سران نظام می‌دهند آن‌قدر با وضع موجود کشور فاصله دارد که حتی اگر بخشی از آن هم محقق شود شاهکار است، اما در عمل شاهد هستیم به جای پیشرفت در شاخص‌ها، پسرفت اتفاق می‌افتد و ریشه نارضایتی و مشکلات اجتماعی، معیشتی و اقتصادی کشور هم تفاوت فضا و زمین، وعده و عمل و واقع‌گرایی با خیالبافی است. <br#۴۷>

به گزارش سایت خبری پرسون، محسن هاشمی رفسنجانی در یادداشتی نوشت:

در روز حمل و نقل، مسوولان وزارت راه و شهرسازی در وعده‌ای جدید گفته‌اند قصد دارند سهم سامانه ریلی از ظرفیت حمل بار در کشور را براساس برنامه ششم از ۱۰ درصد به ۳۰ درصد برسانند.

این قول، یعنی ناوگان باری ریلی کشور که از سال ۱۳۱۰ و پس از انقلاب در دولت‌های مختلف به حدود ۱۱ هزار کیلومتر خطوط اصلی گسترش یافته و با وجود همه سرمایه‌گذاری‌ها طی حدود ۹۰ سال، هم‌اکنون توان جابه‌جایی ۱۰ درصد از حجم بار کشور را دارد، به یک‌باره ظرفیت آن سه برابر شود کاری دشوار خواهد بود.

ضمناً باید در نظر گرفت که در جهان معمولاً حمل و نقل ریلی معمولاً ۵۰ درصد ارزان‌تر از حمل و نقل کامیونی است که در کشور ما چنین نیست. می‌دانیم که صنعت حمل و نقل ریلی از شاخص‌های توسعه‌یافتگی کشورها محسوب می‌شود.

براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس علاوه بر لزوم بازسازی و اصلاح خطوط، متوسط عمر حدود ۳۰ هزار واگن باری در ایران حدود ۳۰ سال است که البته به نظر ۷۰ درصد آن از رده خارج نیز فرض می‌شوند. ۴۰ درصد از ۹۵ لکوموتیو موجود بیش از ۴۰ سال عمر دارند و لذا مشکل اصلی منابع مالی و تامین تجهیزات متحرک است. البته این هدف در چشم‌انداز ۲۰ ساله در افق ۱۴۰۴ پیش‌بینی شده بود، اما شرط تحقق آن رشد ۸ درصدی اقتصاد کشور طی این ۲۰ سال بود که اقتصاد ایران طی ۱۷ سال گذشته باید حداقل ۳۰۰ درصد رشد می‌کرد، اما براساس آمارهای رسمی در رشد و توسعه کشور علی‌رغم پیشرفت فرضی، مثبت نبوده است. به عبارتی دیگر تحقق این وعده هم با فرض اینکه ۳۰ درصد از بهره‌وری تجهیزات و ریل و مسیر موجود استفاده شود.

نیازمند سرمایه‌گذاری حداقل ۱۰ میلیارد دلاری در صنعت ریلی است که طبیعتاً تحقق آن در کوتاه‌مدت در حد آرزوی نزدیک به محال است. مگر اینکه کشتیان را سیاسی دگر بیاید.

نکته جالب در این میان، حساب کردن روی درآمد ترانزیتی از صنعت ریلی است که بخش عمده آن با یارانه انرژی تامین می‌شود و کل ترانزیت بار، در سال‌های اخیر برای کمتر از ۱۰ میلیون تن، حدود ۲۰۰ میلیون دلار برآورد شده که بخش ریلی آن در سال ۱۴۰۰ حداکثر به ۲ میلیون تن می‌رسد. بعضی وعده تحقق یک تا ۵ میلیارد دلاری یعنی تا ۳۰ برابر شدن آن را می‌دهند که بسیار بعید است حتی چند برابر شود چه رسد به ۳۰ برابر؟ و در همین حال درآمد ترانزیت هوایی از کشور را که نیاز به سرمایه‌گذاری و زیرساختی ندارد و صرفاً هواپیماهای بین‌المللی برای عبور از آسمان ایران حق ترانزیت پرداخت می‌کنند، به خاطر سانحه تلخ پرواز اوکراین در سال ۹۸، کاهش یافته و اگر سیاست صحیحی بر این حوزه حاکم شود، درآمدی معادل یک میلیارد دلار برای کشور به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص ایران با کمترین هزینه‌ای می‌تواند ایجاد کند که همین مبلغ می‌تواند در نوسازی صنعت هوایی کشور کمک بزرگی باشد اما متأسفانه اکنون درآمد ایجاد شده کمتر از ظرفیت موجود است که باید به ترانزیت هوایی بار و مسافر و عبوری آن توجه ویژه شود.

در مجموع می‌توان گفت که گزارش‌ها و وعده‌هایی که بعضی از مدیران اجرایی کشور به سران نظام می‌دهند آن‌قدر با وضع موجود کشور فاصله دارد که حتی اگر بخشی از آن هم محقق شود شاهکار است، اما در عمل شاهد هستیم به جای پیشرفت در شاخص‌ها، پسرفت اتفاق می‌افتد و ریشه نارضایتی و مشکلات اجتماعی، معیشتی و اقتصادی کشور هم تفاوت فضا و زمین، وعده و عمل و واقع‌گرایی با خیالبافی است که فقط می‌توان به آن، پیشرفت‌نمایی یا فعال‌نمایی به جای واقع‌گرایی و عمل‌گرایی اطلاق کرد. حداقل به تأسس از رهبر معظم انقلاب در مورد پیشرفت از مواردی بگویند که انجام شده است نه مواردی که امید به انجام با شرایط فعلی نزدیک به محال است. یا به دقت به قول خود عمل نمایند.

منبع: اعتماد